

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Szegedi Ítéltábla Dr. Balogh Zoltán Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Balogh Zoltán ügyvéd által képviselt **felperes neve (címe)** alatti lakos felperesnek - .. főjegyző által képviselt **(település neve) VÁROS ÖNKORMÁNYZATA (alperes címe)** alatti székhelyű alperes ellen közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése iránt indított perében a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 2008. szeptember 8. napján kelt 14.P.20.385/2008/9. sorszámú ítélete ellen a felperes 10. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja.**

Kötelezi a felperest, hogy az illetékes állami adóhatóság külön felhívására fizessen meg a Magyar Államnak 240.000.- (Kettőszáznegyvenezer) Ft másodfokú eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A felperes 2003. április 31. napján közúti közlekedési balesetet okozott. Ezzel összefüggésben Kiskőrös Város Jegyzője a Kiskőrösi Rendőrkapitányság megkeresése alapján a 2003. július 24. napján kelt 5998/2003. számú határozatával elrendelte a felperes vezetési jogosultságának szüneteltetését és felhívta nevezettet a vezetői engedélyének leadására. A határozat kézhezvétele után a felperes az alperesi okmányirodához címzett levelében bejelentette, hogy vezetői engedélye a balesetet követően elveszett, ezért azt leadni nem tudja. A Kecskeméti Városi Bíróság 8.B.795/2004/54. sorszámú ítéletében a felperest halált okozó ittas

járművezetés büntette miatt 2 év felfüggesztett szabadságvesztésre és 3 év közúti járművezetéstől eltiltásra ítélte. A mellékbüntetésre vonatkozó felperesi fellebbezés folytán eljáró Bács-Kiskun Megyei Bíróság 1.Bf.251/2007/2. sorszámú végzésével helybenhagyta az elsőfokú ítéletnek a mellékbüntetés tartamára vonatkozó rendelkezését, rámutatva arra, hogy önmagában a gépjárművezetői jogosultság szünetelésének megállapítása a vezetői engedély tényleges bevonása nélkül nem teszi lehetővé a szünetelés időtartamának mellékbüntetésbe történő beszámítását akkor sem, ha az engedély leadására annak elvesztése miatt nem kerülhetett sor.

A felperes a büntetőeljárás megindításától, 2003. május 31. napjától gépjárművet nem vezethet és a jogerős ítélet folytán ez az állapot 2007. július 6. napjától további három évig áll fenn.

A felperes keresetében 4.000.000.-Ft közigazgatási jogkörben okozott kár megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Előadta, hogy az önkormányzat okmányirodája jogszabályt sértett, amikor a 2003. augusztus 5. napján kelt, a vezetői engedélye elvesztéséről szóló írásbeli bejelentése, valamint a szóban, személyesen előterjesztett kérelme alapján ideiglenes vezető engedélyt nem állított ki és így megfosztotta őt attól a lehetőségtől, hogy a gépjárművezetői jogosultsága szüneteltetésének időtartama a mellékbüntetésébe beszámításra kerüljön. Állítása szerint a gépjárművezetői jogosultság hiányában nem tudott elhelyezkedni erdészként **személy1** gazdálkodónál, ahol 3 év alatt 4.608.000.-Ft munkabérben részesülhetett volna. Ezzel szemben jelenleg csak havi 30.000-35.000 Ft jövedelemre tesz szert, így a kedvező álláslehetőség elvesztésével a követelt összegű kára keletkezett.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Nem vitatta, hogy a felperes a vezetői engedélyének elvesztését bejelentette, azonban állította, hogy ideiglenes engedély kiadását nem kérte, de ha ilyen kérelemmel fordul az okmányirodához, azt is el kellett volna utasítani az irányadó jogszabályi rendelkezések alapján.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította és a felperest kötelezte az alperes javára 10.000.-Ft perköltség megfizetésére. Határozatának indokolása szerint a közigazgatási jogkörben okozott kárért való felelősség Ptk. 349. § (1) bekezdésében foglalt különös és a 339. § (1) bekezdése szerinti általános kártérítési feltételei jelen ügyben nem állnak fenn. A közúti közlekedési igazgatási feladatokról, illetve a közúti közlekedési okmányok kiadásáról szóló 35/2000. (XI. 30.) BM. rendelet 10. §-a lehetőséget ad ugyan a vezetői engedély eltűnése, megsemmisítése esetén kérelemre ideiglenes vezetői engedély kiállítására, azonban a 15. § (1) bekezdés c/ pontja szerint ilyen engedély a felperesnek nem volt kiadható. Vele szemben ugyanis közúti baleset okozása miatt büntetőeljárás volt folyamatban és ezen okból a BM. rendelet 31. § (1) bekezdés c/ pontja szerint szünetelt a vezetésre való jogosultsága a bírósági eljárás jogerős befejezéséig.

A felperes az elsőfokú ítélet elleni fellebbezésében kérte annak megváltoztatását és a kártérítés jogalapjára közbenső ítélet meghozatalát. Álláspontja szerint az alperes a közigazgatási eljárás során mulasztást követett el, amikor mint ügyfélnek a 2003. május 5. napján kelt beadványát nem bírálta el, s kérelmének nem adott helyt, avagy a beadványt és az iratokat nem terjesztette fel a másodfokon eljáró hatósághoz.

Érvelése szerint a hivatkozott BM. rendeletben nincs olyan tiltó rendelkezés, hogy a vezetői engedélyt vagy ideiglenes engedélyt nem lehet kiadni a vezetésre jogosultság szünetelése alatt. Hangsúlyozta, hogy nem azt kérte az ügyintézőtől, hogy ezt az engedélyt adja a birtokába, csupán azt szeretne volna elérni, hogy egy ilyen okiratot állítsanak ki, amit azután a hatóság be tudott volna vonni. Érvelése szerint a 2003. augusztus 5-i írásbeli nyilatkozatában „mintegy fellebbezéssel élt” az alperes határozata ellen, hiszen az a bejelentése, miszerint az okiratot elvesztette, ellentmond a hatóság rendelkezésének és ennek kellő indokát is adta. Okfejtése szerint amennyiben kiállítják az ideiglenes vezetői engedélyt, úgy formálisan azt vissza tudta volna adni és ebben az esetben a szünetelés időtartamát a bíróság beszámította volna a mellékbüntetésbe.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

A fellebbezés **megalapozatlan.**

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és ebből helytálló jogi következtetésre jutott. Érdemi döntése megfelel a jogszabályoknak, és az ítélet egyetért az elsőfokú ítélet jogi indokolásával is, ezért azt a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta utalva a Pp. 254. § (3) bekezdésében foglaltakra.

A felperes fellebbezése alapján kiemeli az alábbiakat.

A felperes az alperes tagadásával szemben nem tudta bizonyítani, hogy ideiglenes gépjárművezetői engedély kiadása iránt kérelmet terjesztett elő, így az alperes felperes által hivatkozott kárt okozó mulasztása fogalmilag kizárt. Helytálló emellett mind az elsőfokú bíróság, mind a felperes azon érvelése, miszerint az alperes nem is adhatott volna ki ideiglenes vezetői engedélyt a felperesnek, egy ilyen tartalmú kérelmet el kellett volna utasítania. A 35/2000. (XI. 30.) BM. rendelet 15. § (1) bekezdésének perbeli időpontban, azaz 2003. augusztus 5. napján hatályos rendelkezése szerint ui. a közlekedési hatóság nem adhatott ki járművezetésre jogosító okmányt annak, aki közlekedésbiztonsági szempontból alkalmatlannak számított a járművezetésre. Ilyen alkalmatlansági tényezőnek minősült az, ha a kérelmező járművezetésre jogosító okmányát a hatóság jogerősen visszavonta, amint az jelen esetben is történt. További akadályt jelentett a hivatkozott rendelet 31.§ (1) bekezdés c.) pontja értelmében az, hogy a felperes gépjárművezetésre való jogosultsága szünetelt az ellene indult büntetőeljárás miatt.

Nem fogadható el a felperesnek az az érvelése, miszerint a gépjárművezetői engedély kiadását tiltó rendelkezések nem jelentettek volna akadályt az okmány kiállítására nézve. A 35/2000 BM rendelet ugyanis nem tartalmaz külön szabályokat a vezetői engedély kiállítására és kiadására. A kiállítás célja nyilvánvalóan csak az lehet, hogy azt a hatóság az arra jogosult kérelmezőnek ki is adja, így ha a kiadás feltételei nem állnak fenn, a kiállításra sem kerülhet sor. Megjegyzendő, hogy a felperes szerinti jogszabály-értelmezés visszaélésekre adhatna lehetőséget a perbelihez hasonló ügyekben.

Ugyancsak minden alapot nélkülöz az a fellebbezési érvelés, miszerint az alperesnek a felperes 2003. augusztus 3. napján kelt beadványát a vezetői engedély leadására felhívó

5998/2003 sz. határozat elleni fellebbezésnek kellett volna tekinteni. Az érintett beadványában a felperes pusztán bejelentette, hogy miért nem tud eleget tenni az alperes felhívásának, anélkül, hogy magát az intézkedést bármilyen formában vitatta vagy sérelmezte volna. Ilyen tartalmat maga a felperes sem tulajdonított beadványának a jelen fellebbezési eljárásig.

A pernyertes alperes a másodfokú eljárás során perköltség megállapítását nem kérte, így erről rendelkezni nem kellett. A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket a felperesnek kell megfizetnie a Pp. 78. § (1) bekezdése és a 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 13. § (1) bekezdésében és 14. §-ában foglaltak értelmében.

S z e g e d, 2009. február 4.

Dr. Szeghő Katalin sk.	Dr. Rakita Zsuzsanna sk.	Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró